

3. INWENTARYZACJA

REMONT BUDYNKU MUZEUM REGIONALNEGO W BEŁCHATOWIE

Spis treści

1. DANE OGÓLNE.....	14
1.1. Podstawa opracowania	14
1.2. Przedmiot inwestycji.	14
1.3. Cel i zakres opracowania.....	14
1.4. Inwestor	14
1.5. Lokalizacja.....	14
2. OPIS PRZEDMIOTOWEGO BUDYNKU	14
2.1. Dane podstawowe.....	14
2.2. Program i układ funkcjonalny.....	16
2.3. Zestawienie powierzchni pomieszczeń.	16
3. OPIS ROZWIĄZAŃ BUDOWLANYCH.....	17
3.1. Dane konstrukcyjno-materiałowe.....	17
3.2. Kolorystyka elewacji	20
4. SPIS RYSUNKÓW.....	20

Nr rysunku	Tytuł rysunku	Str.
Z.01	SZKIC LOKALIZACYJNY	21
I.01	RZUT PIWNIC – INWENTARYZACJA	22
I.02	RZUT PRZYZIEMIA - INWENTARYZACJA	23
I.03	RZUT PIĘTRA – INWENTARYZACJA	24
I.04	RZUT DACHU – INWENTARYZACJA	25
I.05	ELEWACJA WSCHODNIA I ZACHODNIA - INWENTARYZACJA	26
I.06	ELEWACJA PÓŁNOCNA I POŁUDNIOWA - INWENTARYZACJA	27

1. DANE OGÓLNE.

1.1. Podstawa opracowania

- dokumentacje archiwalne przedmiotowego obiektu,
- wizja lokalna w obiekcie i na terenie inwestycji,
- ustalenia i uzgodnienia z Inwestorem oraz z Zarządcą obiektu, w kwestii planowanej inwestycji,
- wytyczne zawarte w założeniach technicznych do opracowania dokumentacji projektowej wydanych przez Inwestora,
- informacje i zalecenia wydane przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Łodzi (Delegatura w Piotrkowie Trybunalskim) zawarte w piśmie WUOZ-PT-A.5142.164.2018.RF,
- aktualne przepisy i normy.

1.2. Przedmiot inwestycji.

Przedmiotem opracowania jest projekt budowlany remontu budynku Muzeum Regionalnego w Bełchatowie.

1.3. Cel i zakres opracowania.

Celem opracowania jest inwentaryzacja przedmiotowego obiektu wraz z opisem jego funkcji i sposobu użytkowania. Będzie ona stanowić podstawę dla wykonania ekspertyzy technicznej oraz projektu remontu.

Zakres opracowania obejmuje część opisową i graficzną przedstawiającą przedmiotowy budynek Muzeum Regionalnego w Bełchatowie.

1.4. Inwestor

Miasto Bełchatów, Adres: ul. Kościuszki 1, 97-400 Bełchatów.

1.5. Lokalizacja

Przedmiotowy obiekt zlokalizowany jest w Bełchatowie przy ulicy Hellwiga 11, na dz. ewid. nr 836/2, obręb 9, miasto Bełchatów.

2. OPIS PRZEDMIOTOWEGO BUDYNKU

2.1. Dane podstawowe

Przedmiotowy budynek był wznoszony etapowo. W XVIII wieku powstał jako obiekt parterowy. W pierwszej połowie XIX wieku poddano go rozbudowie i nadbudowie, a w latach dziewięćdziesiątych XX wieku przeprowadzono w nim generalny remont. Obecnie budynek jest obiektem o dwóch kondygnacjach oraz dodatkowo posiada częściowe podpiwniczenie. Na jego bryłę składa się:

- część główna (najstarsza) złożona z parteru i poddasza przeznaczonego na salę ekspozycyjną oraz częściowo podpiwniczona,
- części boczne (północna i południowa) dwukondygnacyjne w całości podpiwniczone,
- przybudówki boczne, jednokondygnacyjne, pełniące funkcję wiatrołapów z schodami wejściowymi i podjazdem dla niepełnosprawnych.

Dodatkowo w części głównej należy wyodrębnić ryzality:

- od strony wschodniej w formie prostokąta z wejściem głównym oraz tarasem i balkonem,
- od strony zachodniej w formie wykuszu łukowego z wejściem ogrodowym oraz z tarasem.

Budynek nad częścią główną posiada dach czterospadowy, dla dłuższych połaci dodatkowo w konstrukcji mansardowej z attykami nad ryzalitami. Części boczne zbliżone planem do kwadratów zadaszone są dachami czterospadowymi w formie kopertowej.

Podstawowe dane gabarytowe:

PARAMETR	BUDYNEK MUZEUM
wymiary całkowite	46,23 x 18,58 m
wysokość budynku	11,0 m (część główna), 10,3 m (części boczne)
wysokość okapów	5,5 m (część główna), 9,3 m (części boczne)
ilość kondygnacji	2
podpiwniczenie	tak (częściowe)
poddasze	nad częścią główną poddasze użytkowe, nad częściami bocznymi poddasza nieużytkowe
powierzchnia zabudowy	715,6 m ²
powierzchnia użytkowa	1038,47 m ² (parter 487,06 m ² , piętro 551,41 m ²)
kubatura	6 917 m ³
nachylenie połaci dachu	- dach nad częścią główną: 16° (spadki górne dachu mansardowego), 75° (spadki dolne dachu mansardowego), 28° (spadki boczne) - dachy nad częściami bocznymi: 14° - dachy nad przybudówkami bocznymi (z wiatrolapami): 35°

2.2. Program i układ funkcjonalny.

Przedmiotowy budynek jest obecnie użytkowany jako Muzeum Regionalne z wydzieloną powierzchnią Urzędu Stanu Cywilnego.

Wejście główne jest zlokalizowane w centralnej części budynku od strony wschodniej. Od strony zachodniej, również w centralnej części jest zlokalizowane wejście ogrodowe z tarasem. Na parterze w części głównej znajdują się klatka schodowa, pomieszczenia USC oraz pomieszczenia muzealne (wystawowe). W częściach bocznych zlokalizowano pomieszczenia biurowe, pomieszczenia sanitarne oraz pomieszczenia socjalne z kuchnią. Znajdują się tu również klatki schodowe (po jednej dla każdej części). Przybudówki boczne stanowią wiatrołapy wejściowe do budynku. Prowadzą do nich schody wejściowe oraz od południa podjazd dla niepełnosprawnych. Przybudówka północna posiada zewnętrzne drzwi wejściowe prowadzące do pomieszczeń piwnicy.

Na piętro prowadzi klatka schodowa zlokalizowana w osi budynku oraz dwie klatki schodowe zlokalizowane w częściach bocznych. Część główna na piętrze wykonana w formie poddasza nieużytkowego z widocznymi elementami konstrukcji dachu. Stanowi ona sale wystawowe muzeum. Części boczne powielają układ pomieszczeń z parteru i zawierają pomieszczenia biurowe, zaplecza, gabinety, pomieszczenia sanitarne i magazynki na wyposażenie i rekwizyty muzealne.

Piwnice budynku użytkowane są jako pomieszczenia gospodarcze i magazynowe. W części głównej zostały prawdopodobnie częściowo zasypane w czasie remontu wykonywanego w latach 90-tych XX wieku. Aktualnie średnia wysokość piwnic wynosi około 1,7 m, dlatego ich pomieszczenia nie stanowią powierzchni użytkowych.

Pomieszczenia biurowe przeznaczone na stały pobyt ludzi mają zapewnione naturalne nasłonecznienie. Obiekt posiada wszelkie niezbędne instalacje użytkowe oraz monitoring.

2.3. Zestawienie powierzchni pomieszczeń.

PARTER:

Lp.	Nazwa pomieszczenia	Pow. użyt. (m²)
0.1	WIATROŁAP	3,44
0.2	KLATKA SCHODOWA	9,33
0.3	POM. BIUROWE	20,94
0.4	ZAPLECZE BIUROWE	10,12
0.5	PRZEDSIONEK	2,63
0.6	GABINET BIUROWY	19,77
0.7	SALA MUZEUM	37,74
0.8	SALA MUZEUM	38,59
0.9	SALA MUZEUM	26,74
0.10	SALA MUZEUM	19,09
0.11	SALA MUZEUM	26,28
0.12	KLATKA SCHODOWA	9,03
0.13	WIATROŁAP	3,92
0.14	KOMUNIKACJA	4,79
0.15	WC MĘSKIE	3,01
0.16	WC DAMSKIE	3,18
0.17	ZAPLECZE SOCJALNE	26,76
0.18	KOMUNIKACJA	8,76

0.19	GABINET	15,18
0.20	SALA MUZEUM	66,04
0.21	KLATKA SCHODOWA	8,21
0.22	WIATROŁAP / PRZEDSIONEK	7,71
0.23	SALA MUZEUM	23,65
0.24	SALA MUZEUM	53,13
0.25	WC NIEPEŁNOSPRAWNYCH	5,70
0.26	KOMUNIKACJA	5,63
0.27	POM. BIUROWE	27,69
		Suma: 487,06

PIETRO:

Lp.	Nazwa pomieszczenia	Pow. użyt. (m²)
1.1	KLATKA SCHODOWA	12,48
1.2	GABINET	20,07
1.3	KOMUNIKACJA	3,79
1.4	WC	5,77
1.5	GABINET	29,43
1.6	SALA MUZEUM	157,62
1.7	SCHOWEK	8,91
1.8	HOL	41,26
1.9	SALA MUZEUM	41,52
1.10	SALA MUZEUM	86,14
1.11	SALA MUZEUM	32,73
1.12	SALA MUZEUM	24,80
1.13	ZAPLECZE	31,08
1.14	KLATKA SCHODOWA	13,13
1.15	KOMUNIKACJA	5,21
1.16	UMYWALNIA	4,31
1.17	WC	3,33
1.18	GABINET	29,83
		Suma: 551,41

3. OPIS ROZWIĄZAŃ BUDOWLANYCH

Przedmiotowy budynek został wybudowany etapowo w technologii tradycyjnej, murowanej z dachem w konstrukcji drewnianej. Z powodu różnic czasowych w obiekcie zastosowano różne materiały budowlane oraz sposoby wykonania elementów. Poszczególne przegrody posiadają różne grubości. Z uwagi na charakter budynku przy prowadzonych pracach związanych z rozbudową oraz przy okazji wszelkich remontów starano się jak najlepiej odwzorować i dopasować elementy obiektu.

3.1. Dane konstrukcyjno-materiałowe

Fundamenty i mury piwnic

Ściany fundamentowe wykonane z kamienia polnego (otoczków) o owalnych formach na

zaprawie wapiennej. Miejscowo wykorzystywana była również cegła pełna. Grubość ścian zróżnicowana w przedziale od około 50 do 110 cm. Poziom posadowienia ścian uskokowy. W częściach podpiwniczonych budynku wynosi on około 1,0÷1,15 m poniżej poziomu otaczającego terenu, natomiast w częściach niepodpiwniczonych około 0,80 m poniżej poziomu terenu.

Ściany

Ściany w budynku wykonane z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej o zróżnicowanych grubościach. Wewnątrz budynku w ścianach widoczne liczne uskoki, przejścia, wnęki, wykorzystania otworów komunikacyjnych, łuki i wypusty, które zostały adaptowane podczas eksploatacji obiektu na potrzeby sali wystawowych. W obiekcie wyodrębnić można następujące rodzaje ścian:

- Ściany zewnętrzne części głównej i części bocznych o zróżnicowanych grubościach od około 50 do 100 cm na parterze oraz od 30 do 70 cm na piętrze.
- Ściany wewnętrzne o zróżnicowanych grubościach od około 50 do 100 cm w przypadku ścian nośnych na parterze oraz od 30 do 70 cm na piętrze. W budynku występują również ściany działowe z cegły pełnej oraz w przypadku niewielkich wydzieli ściany i zabudowy GK na stelażach metalowych.
- Ściany zewnętrzne przybudówek bocznych (przy wiatrołapach) wykonane z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej grubości 25 cm.

Stropy

W budynku można wyróżnić następujące rodzaje stropów:

- dla część głównej:
 - strop ceglany typu kolebkowego nad piwnicami
 - strop żelbetowy nad parterem
 - strop typu belkowego ze ślepym pułapem obudowany zabudową ppoż. z płyt GKF.
- dla część bocznych:
 - stropy żelbetowe monolityczne

Schody i podjazdy

- Zewnętrzne schody wejściowe w części głównej budynku dla wejścia głównego od strony wschodniej wykonane jako betonowe. Górny spocznik (taras) wykończony dodatkowo płytami betonowymi (z piaskowca). Balustrady murowane z cegły pełnej zakończone ozdobnymi daszkami betonowymi.
- Zewnętrzne schody wejściowe dla wejścia ogrodowego od strony zachodniej łącznie z tarasami oraz zewnętrzne schody wejściowe od strony północnej i południowej są wykonane jako kamienne z okładzinami z płyt piaskowca. Przy schodach występują balustrady i słupy murowane z cegły pełnej zakończone ozdobnymi daszkami betonowymi, oraz balustrady stalowe, malowane proszkowo.
- Zewnętrzny podjazd dla niepełnosprawnych od strony południowej wykończony jest płytami z lastriko. Balustrady murowane z cegły pełnej zakończone ozdobnymi daszkami betonowymi.
- Wewnętrzne schody w klatkach schodowych części bocznych oraz w centralnej klatce schodowej części głównej wykonane jako żelbetowe, monolityczne, typu płytowego. Płyty spocznikowe osadzone w ścianach wewnętrznych i belkach żelbetowych. Płyty biegowe oparte na belkach spocznikowych. Wykończenie schodów w częściach bocznych z terakoty podłogowej, natomiast w części centralnej z płyt marmurowych. Balustrady metalowe z drewnianymi pochwytami.

Więźba dachowa

Budynek nad częścią główną posiada dach czterospadowy, dla dłuższych połaci dodatkowo w konstrukcji mansardowej z attykami nad ryzalitami. Konstrukcja więźby nietypowa, zbliżona do układu z płatwiowo-kleszczowego z przestrzennymi, dwukierunkowymi ścianami stolcowymi. Krokwie podparte dodatkowo w górnej partii dachu płatwiami na słupkach pośrednich posadowionych na płatwiach ściany stolcowej (dolnej). Część mansardowa więźby typu krokwiowego z krokwiami opartymi na murlatach i płatwiach podłużnych.

Części boczne zbliżone planem do kwadratów zadaszone są dachami czterospadowymi w formie kopertowej. Konstrukcja typu krokwiowego z narożnymi krokwiami kalenicowymi. Krokwie podparte ścianami kolankowymi, kotwione na murlatach. Ściany stolcowe usztywnione jedno- i dwukierunkowo mieczami.

Przybudówki boczne nad schodami wejściowymi i wiatrolapami posiadają dachy trójspadowe o konstrukcji krokwiowej.

Podłoże pod pokrycie dachowe dla całości budynku stanowi pełne deskowanie. Elementy więźby i deskowania z drewna sosnowego. Dach ocieplony wełną mineralną.

Pokrycie dachu, obróbki blacharskie, odwodnienie dachu

Dach budynku na całości pokryty jest płaską blachą stalową, ocynkowaną w naturalnych, szarych odcieniach. Łączenie arkuszy blach na rąbek stojący. Z tej samej blachy wykonane są również obróbki dekararskie takie jak obróbki przyścienne, obróbki i czapki kominowe, obróbki wyłazów dachowych, pasy nadrynnowe, obróbki attyk, obróbki gzymsów, obróbki balkonów i tarasów oraz parapety okienne.

Odwodnienie dachu odbywa się za pomocą układów rynien i rur spustowych. Woda z połaci wyższych sprowadzana jest poprzez odpływy i odpowiednio dopasowane wyloty na połacie niższe skąd poprzez rury spustowe trafia do kanalizacji deszczowej. Zinventaryzowano rynny o średnicy Ø150 oraz rury spustowe o średnicy Ø150 dla głównych połaci dachowych oraz Ø100 dla zadaszeń bocznych. Zarówno rynny jak i rury spustowe wykonane z blachy płaskiej, ocynkowanej zgodnej z blachą pokrycia dachowego. Haki rynnowe oraz obejmy rur spustowych metalowe, ocynkowane.

Tynki zewnętrzne

Tynki zewnętrzne wykonane jako cementowe, malowane. Posiadają liczne gzymsy i wypustki. W częściach bocznych wykonane zostały boniowania w kształcie prostokątnym.

Stolarka okienna i drzwiowa

- Stolarka okienna:

W budynku występują okna drewniane typu skrzynkowego („typ polski”) ze skrzydłami symetrycznymi, obustronnie rozwieranymi. Skrzydła okienne zawierają podział na kwatery (dzielenie szprosami). W obiekcie wyróżnia się okna prostokątne oraz okna z ozdobnymi naświetlami łukowymi stałymi powyżej prostokątnych skrzydeł.

- Stolarka drzwiowa:

Drzwi zewnętrzne z dębowego drewna litego typu płycinowego. W zależności od lokalizacji posiadają różnice wykończeniowe i architektoniczne. Jest to spowodowane realizacjami w różnych okresach czasu. Centralne drzwi wejściowe w części głównej są drzwiami dwuskrzydłowymi, dwuwarstwowymi i posiadają ukośne profile deskowe z ozdobnymi „guzami” z kutej stali. Od strony wyjścia ogrodowego oraz dla balkonu na piętrze nad wejściem głównym zamontowano drzwi dwuskrzydłowe wyposażone w przeszklenia podzielone szprosami. Komponują się one z istniejącą stolarką okienną. W przypadku wejść bocznych występują drzwi jednoskrzydłowe, dwuwarstwowe o pełnych wypełnieniach z drewna.

Drzwi wewnętrzne zróżnicowane. W najstarszej części głównej przewaga drzwi dwuskrzydłowych typu płycinowego, malowanych farbami olejnymi. W skrzydłach bocznych występują drzwi płycinowe z drewna dębowego, barwionego.

3.2. Kolorystyka elewacji

- Okna – kolor biały
- Drzwi – kolor ciemno brązowy z wyłączeniem drzwi tarasowych przy wyjściu ogrodowym oraz drzwi balkonowych nad wejściem głównym które pomalowane są na biało zgodnie z kolorystyką stolarki okiennej.
- Ściany – kolorem dominującym jest kolor żółto-beżowy w różnych odcieniach. Najjaśniejszy zastosowano dla licznych wypustów w postaci ozdobnych gzymsów nadokiennych, kolumn i słupów. Odcień pośredni przypada na główne powierzchnie ścian, zaś odcień najciemniejszy został użyty do pomalowania dolnego cokołu oraz elementów balustrad przy wejściach głównych i bocznych przy wiatrolapach.
- Dach, obróbki, rynny i rury spustowe – kolor naturalny blachy ocynkowanej.

4. SPIS RYSUNKÓW

Nr rysunku	Tytuł rysunku	Skala
Z.01	SZKIC LOKALIZACYJNY	1:500
I.01	RZUT PIWNIC – INWENTARYZACJA	1:100
I.02	RZUT PRZYZIEMIA - INWENTARYZACJA	1:100
I.03	RZUT PIĘTRA – INWENTARYZACJA	1:100
I.04	RZUT DACHU – INWENTARYZACJA	1:100
I.05	ELEWACJA WSCHODNIA I ZACHODNIA - INWENTARYZACJA	1:100
I.06	ELEWACJA PÓŁNOCNA I POŁUDNIOWA - INWENTARYZACJA	1:100

AUTORZY OPRACOWANIA		
PROJEKTANT: Architektura	mgr inż. arch. ANNA BACZMAGA 27/LOOKK/2012	PODPIS:
SPRAWDZAJĄCY: Architektura	mgr inż. arch. MAŁGORZATA SUCHORSKA 41/R-156/ŁOIA/08	PODPIS:
PROJEKTANT GŁÓWNY: Konstrukcja	mgr inż. JAROSŁAW JURCZAK LOD 0153/POOK/04	PODPIS:
SPRAWDZAJĄCY: Konstrukcja	mgr inż. TOMASZ SZWED LOD/3695/PWBKb/18	PODPIS